

עמ"י 23500/03/14 - מדינת ישראל נגד סולומון ארבוּב - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"י 23500-03-14 מדינת ישראל נ' ארבוּב(עציר)
בפני כב' השופט אלון אינפלד
העוררת
מדינת ישראל
נגד
סולומון ארבוּב - בעצמו
המשיב
ע"י ב"כ עו"ד נמרוד פלדמן, יחידת הונאה מחוז דרום
ע"י ב"כ עו"ד שי רודה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית המשפט השלום בבאר שבע, כב' השופטת אורית ליפשיץ מאתמול.

המדובר בהחלטה, בה נדחתה בקשת המדינה להאריך את מעצרו של המשיב ב-7 ימים, ותחת זאת נקבע, כי המשיב ישוחרר לחלופת מעצר הכוללת מעצר בית מלא, פיקוח וערבויות כספיות.

המשיב חשוד בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וזיוף.

עיקרו של דבר, המשיב חשוד בכך, שיצר קשר עם המתלונן שהוא תושב הודו, והציע לו סחורה. בתמורה להשכרה קיבל סכומי כסף גדולים אך לא העביר כל תמורה. המתלונן ובעקבותיו המשטרה, סבורים שמדובר במרמה מתוכננת, וכך עבירה פלילית, כאשר נלווים למעשה העיקרי מעשים משניים, כגון שימוש במסמך מזויף ודברים נוספים שלא אפרט.

עמדת המשיב היא, כי מדובר למעשה בסכסוך עסקי עקב כישלון במישור המסחרי.

בית משפט השלום הנכבד, לאחר עיון בתיק החקירה, קבע שיש יסוד סביר לחשד נגד המשיב, ואף קבע שמתקיימת עילת מעצר מחמת החשש לשיבוש החקירה.

למרות זאת, קבע בית המשפט כי ניתן לאיין את החשש לשיבוש הליכי חקירה על ידי חלופת מעצר שקבע.

לאחר עיון בתיק החקירה אני מסכים עם בית משפט השלום, שיש יסוד סביר לחשד, ואני אף מסכים שיש עילת מעצר מחמת חשש לשיבוש. בית המשפט לא ציין במפורש, אך משתמע מדבריו, כי יש גם עילת מעצר מחמת מסוכנות אף שאין זו עילת המעצר העיקרית.

בשים לב לאופי העבירה, קשה לקבוע את עוצמת עילת המסוכנות בטרם תסתיים החקירה, אך נראה כי עילה זו אכן מתקיימת.

בהקשר זה יאמר, כי הוגש לעיוני החלק הממוחשב בפל"א של תיק מב"ד המצוי כעת בעיון הפרקליטות. לאחר שעיינתי בתוכן התלונה בתיק המב"ד, יש לקבוע שיש יסוד סביר לחשד שם, מבלי לקבוע אם יש שם ראיות לכאורה, ומכל מקום די באותה תלונה נוספת כדי להעצים את תמונת המסוכנות.

לעניין החשש לשיבוש, אכן הפסיקה קובעת, שיש להצביע על חשש קונקרטי, אולם ככל שהחקירה נמצאת בתחילתה, הדרישה הזאת פחותה, שכן קשה להצביע במדויק על הפעולות שאותן ניתן לבצע כדי לשבש.

בנסיבת העניין, אני מסכים שיש בהחלט חשש לשיבוש, גם בהתחשב בכך שיש לכאורה מעורבים או מעורב נוסף, וגם בהתחשב בחלק בתשובותיו של המשיב בחקירה.

איני מסכים עם בית משפט השלום, שניתן בשלב זה להסתפק בחלופת מעצר, ונראה שאין מנוס ממעצר המשיב בשלב זה.

המשיב בפועל משוחרר, שכן הערר הוגש ברגע האחרון, כאשר לא היה סיפק ולא היה סיכוי שיהיה סיפק לקבוע ולשמוע את הערר. לפיכך, המשיב שוחרר בשלב הביניים. שיקול זה מהווה עתה וימשיך להוות לכל אורך הדרך שיקול כנגד המעצר.

מכל מקום, כעת עילות המעצר חזקות מדי ואינן מאפשרות חלופה. לפיכך אין מנוס ממעצר מחדש.

לעניין מספר הימים, אפשר שלו הערר היה נדון בתוך תקופת המעצר, צריך היה לקבל את בקשת המדינה המקורית, אולם עתה כאשר מדובר במעצר מחדש לאחר שחרור, אני סבור שיש לקצר את התקופה, על מנת לעקוב היטב אחר פעולות החקירה, ולוודא שהיחידה שוקדת כראוי והמשך המעצר מוצדק.

נוכח כל האמור, אני מורה על מעצרו המחודש של המשיב וזאת עד ליום 14/03/2014, שעה 11:30.

ניתנה והודעה היום י' אדר ב תשע"ד, 12/03/2014 במעמד הנוכחים.

אלון אינפלד, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בניגוד לעיכוב ביצוע שחרור בו הכלל הוא שיש לעכב, כאשר מדובר בהחלטת מעצר, הכלל הוא שאין לעכב, שכן קיומה של עילת מעצר מחייבת בדרך כלל פעולה מיידית, ואינה מאפשרת עיכוב ביצוע, אף על פי שיש סמכות לאפשר זאת במקרים המתאימים.

לטעמי, מקרים מתאימים יכולים להיות מצבי סיכון שאינם מיידים, כגון סחר בסמים, גם כאשר מדובר בחשש לשיבוש, החשש הוא כן מידי.

אני גם מסכים עם נציג היחידה החוקרת, שיש פער בין השעות הספורות שהיו כאן בהיכל המשפט, לבין שעות הלילה. כאן המשיב היה מודע לכך שעניינו מיד ייבחן, ומדובר בבניין בו אנשי היחידה החוקרת נמצאים בסביבה. הוא היה בקרבת הערבים שהיו ערים ומפקחים עליו. שונים הדברים כאשר מדובר בחזרה אל הבית, ובלילה הסכנה מוגברת יותר.

סיכומו של דבר, הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית. אני מורה על מעצרו של המשיב מחדש באופן מידי ולא לתר.

ניתנה והודעה היום י' אדר ב תשע"ד, 12/03/2014 במעמד הנוכחים.

אלון אינפלד, שופט

הערת בית המשפט:

לבקשת הסנגור מצוין, כי אימו של המשיב גב' אירנה ידגרוב שוהה באולם בית המשפט, נכנסה ויצאה משעות הבוקר, ונמצא כאן כבר כמה שעות. הדיון הסתיים בשעה 16:50.

הוקלד על ידי פרחיה יבגני